

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2015. április 12-én.

Kezdő ének: 139. zsoltár 1. verse

Főének: 163. dicséret mind az 5 verse

Ének prédikáció előtt: 139. zsoltár 14. verse

Textus: Timóteushoz írt első levél 3. rész 14-16. verse „Ezeket pedig abban a reményben írom neked, hogy hamarosan eljutsz hozzám. Ha pedig késnél, ezekből tudd meg, hogyan kell szolgálnod az Isten házában, amely az élő Isten egyháza, az igazság oszlopa és erős alapja: Valóban nagy a kegyesség titka: aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben.”

Kedves Testvéreim!

A felolvasott igeszakasz most már negyedik alkalommal hangzott el istentiszteleteinken. Elgondolkodtunk azon az üzeneten, amit Pál apostol a személyes részben átadott Timóteusnak, aztán az egyház lényegéről, majd a kegyesség titkáról esett szó. A mai napon pedig a felolvasott ígérés hitvallásával foglalkozunk. Ahogyan az egyik biblíamagyarázó mondta, ez a pár sor a Timóteushoz írt első levélnek a szíve. A szívverés pedig az a hitvallás, ami elhangzott a gyülekezetek istentiszteletein.

A Filippi levél Krisztus himnuszát és a Timóteushoz írt első levél Krisztus himnuszát az köti össze, hogy valószínűleg mindkettő gyülekezeti használatban volt és ezt örökölte meg az apostol a leveleiben. Olyan hitvallásokról van itt szó, amik röviden és tömören, szinte tömondatokban mondják el mindazt, amit Krisztusról érdemes tudni. Az itt olvasott hitvallás így hangzik: „aki megjelent testben, igaznak bizonyult lélekben, megjelent az angyaloknak, hirdették a népek között, hittek benne a világon, felvitetett dicsőségben”. Sokféle formában értelmezhető mindaz, amit hallottunk. Most három különböző megközelítésben vegyük végig ezt a himnuszt, és a három megközelítés három gyöngyszemét mutatja meg nekünk Isten üzenetének.

Az első gyöngyszemben hat bevéselt sort láthatunk, amely végigveszi Jézus földi életének állomásait. 1. „Megjelent testben”, vagyis karácsonykor eljött az embervilágba. Arról az eseményről szól itt a himnusz, hogy Isten Krisztusban emberré lett. 2. Ő az, aki „igaznak bizonyult lélekben”, vagyis a feltámadás csodájában megmutatta a megváltás igazságát. 3. „Megjelent az angyaloknak”, vagyis a mennyi világgal kapcsolódott össze, amit jeleztek a húsvéti sírnál lévő mennyi követek is. 4. „Hirdették őt a népek között”, amikor a feltámadás üzenetét vitték el a tanítványok már pünkösd előtt is. 5. „Hittek benne a világon”, hiszen Jézus megjelenése után az úgymond leginkább kételkedő tanítvány, Tamás is hitt benne, és úgy szólította meg: „én Uram és én Istenem”. 6. Az utolsó sor pedig így olvasható: „felvitetett dicsőségben”, amikor a földi világot elhagyva mennybe ment és az Atya Isten jobbjára ült. Hat sor, amely főleg a feltámadás utáni időszakra koncentrálnak mutatja meg Jézus életének a lényegét.

Mi a lényeg? Az, hogy Jézusban a föld és a menny összekapcsolódott. Ahogyan ez a hat sor is mintegy inga leng a föld és az ég, az ég és a föld, majd megint a föld és az ég között, Jézus is úgy része mind Isten, mind pedig az emberek világának. Csakhogy ez a tudás nem elvont tudás. Amit ebben a himnuszban elmondunk, az a rendkívül fontos tény: Jézus ma is részese a mi világunknak. Nem hagyott minket magunkra. Az inga ugyanis ott fejeződik be, amit Jézus ígért a Máté evangéliumában a mennybemenetel alkalmával: „veletek leszek minden napon a világ végezetéig”. Az utolsó ígért az, hogy Jézus itt lesz a Földön mivelünk. Az első gyöngyszem hat sorában azt láthatjuk, hogy a Megváltónk kíséri az életünket.

A második gyöngyszemet kezünkbe véve azt láthatjuk, hogy három kifejezést véstek bele. Magasztalás, bemutatás, trónra ültetés. Ez a hat sor ugyanis egy koronázási himnusz, ami arról vall, hogy miként lehet Jézus Krisztus a mi életünkben király. Az első, amit látunk, hogy ez csak akkor történik meg, ha magasztaljuk Jézust. A magasztalás pedig nem más, mint annak számbavétele, hogy mit tett értünk Isten Jézusban. Miként jelent meg testben a földön, miként hozta el a csodatevő és gyógyító erőt a mi fizikai létünkbe, hogyan volt jelen emberi testben Isten hatalma. Amikor magasztaljuk Jézust, akkor egyszerűen felsoroljuk mindazt, amit a földön testben értünk tett. Ugyanakkor felsoroljuk azt is, ami a Szentlélek által történt, hiszen Jézus igaznak bizonyult lélekben. Magasztalhatjuk a fogantatása csodáját, hiszen az angyal mondta Máriának, hogy ami benne fogant az a Szentlélektől van. Felsorolhatjuk a húsvét csodáját, hiszen a Lélek támasztotta fel Jézust a halálból. Ott lehet az egyház történetében megjelenő minden

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2015. április 12-én.

megtérés, hitre jutás, hiszen Isten Lelke vezet hitre bennünket. Jézus Krisztus megjelent testben, de igaznak bizonyult Lélekben. Éppen ezért magasztalhatjuk Őt.

Az első lépés tehát a királlyá tételben az, hogy felsoroljuk mindazt, amit a király már eddig tett, vagyis azt, hogy milyen ez a király. Ugyanakkor ezt meg is kell mutatni ennek a világnak. Az emberek alapvető kérése az, hogy mutassuk meg nekik Jézust. Mi erre csak azt tudjuk válaszolni, hogy megmutatjuk az istentiszteletünkben. Ahogyan együtt imádkozunk.

Jézus ígérte, hogyha ketten egyetértének mindabban, amit kérnek, akkor azt megteszi a mennyei Atya. Az egyetértésben való imádkozás óriási erő. Ott, ahol széthúzás van, ahol az egyéni érdekek mindent felülírnak, ahol sokszor két testvér sem tud megegyezni, milyen hatalmas dolog, ha két Krisztus követő tud ugyanazért imádkozni. Nem a magam dolgaiért, hanem a másikért.

Ugyanígy kiábrázoljuk Jézust akkor is, amikor istentiszteleten együtt vagyunk. Jézus azt mondta, hogy ahol ketten vagy hárman összejönnek az Ő nevében, ott jelen van Ő maga is. Mit jelent ez az együttlét? Azt, hogy nem a másik személyére nézünk, hanem arra, hogy ő is Krisztus gyermeke. Nem csak azért örülök a másiknak, mert szimpatikus, mert ismerem, hanem azért, mert Jézushoz tartozik. Volt olyan ember, aki azt mondta nekem, hogy amíg „az ott van”, addig nem jön a templomba. Akkor is elmondtam, hogy nem a másik emberért jövök. Hanem azért, hogy Krisztussal találkozzak és ebben az összejövetelben a Megváltót ábrázoljam ki. Annál inkább ez jelenik meg egy istentiszteleten, minél kevésbé fontos az, hogy emberileg ki a szimpatikus. Krisztusban ugyanis testvérek vagyunk és mi testvérek jelenítjük meg Jézust azon az istentiszteleten, ahol senki más nem számít, csak a Feltámadott.

A magasztalás és Jézusnak a világ felé való megmutatása után a királlyá tételhez az is kell, hogy a Megváltót trónra ültessük. Gyerekeknek szoktuk tanítani a nagyon egyszerű imádságot: „Jézus, legyél a szívem királya”. Nem is kell többet mondani, csak ennyit és a Megváltót trónra ültettem az életemben. Krisztus király ezen a világon, erről szól a magasztalásom. Krisztus király az egyházban, erről szól az istentiszteletem. Krisztus király az életemben, erről szól az, ahogyan a trónra ültetem. Ez a második gyöngyszem azt mutatja meg, hogy miként lehet király Jézus az életemben.

A harmadik gyöngyszemen ismét három kifejezés olvasható. Krisztus kijelentése, Krisztus tanúi, Krisztus fogadtatása. A himnusz 6 sorát egy egészen más megvilágításba helyezi ez a három gondolat. Ez a megvilágítás pedig azt mutatja meg, hogy milyen lehetőséget hoz el nekünk az, hogyha ezt a himnuszt komolyan vesszük.

Amikor arról beszélünk, hogy van kijelentés, akkor azt mondjuk el, hogy Jézus megismerhető. Amikor azt halljuk, hogy vannak tanúk, akkor azt mondjuk, hogy a Jézusról szóló üzenet továbbadható. Amikor pedig a fogadtatásról van szó, akkor azt mondjuk, hogy Jézus befogadható. Olyan, aki ebben az embervilágban elérhető.

A lehetőség pedig közel van. Ez a himnusz pontosan arról beszél, hogy nem távoli és elérhetetlen a mi Megváltónk. Nem olyan, akihez hosszú lépcsősoron keresztül lehet csak eljutni, hanem olyan, aki itt van, aki az életünkbe behívható.

A mai vasárnapról vigyük magunkkal ezt a három gyöngyszemet és annak az üzenetét. Jézus az, aki kíséri az életünket, Ő az, akit mi királlyá tehetünk és Ő az, aki mindig elérhető számunkra. Éppen ezért kérjük az énekkel együtt: „Van hatalmad rá, tudom, míveld, édes Jézusom: hit, remény és szeretet töltse be a szívemet.”

Ámen!

Záró ének: 464. dicséret mind a 6 verse